No. 1887 Zaterdag 6 Maart 1920. 37ste Jaargang

AMIGOE DI CURAÇAO

WEEKBLAD VOOR DE CURAÇAOSCHE EILANDEN

Dit Blad verschijnt eiken Zaterdag.
Abonnementsprijs voor Curaçao, Bonaire, Aruba en de Bovenwindsche eilanden per drie maanden fl. 2.— bij vooruitbetaling.

BUREAU VAN DIT BLAD
St. Elizabeths-gasthuis.
DRUKKER. B. L. BOGAERS.

Voor het Buitenland per jaar fl. 10.—
Afzonderlijke nummers fl. 0.15.
Prijs der Advertentiën van 1—7 regels f. 0.50: voor elken regel meer 7½ cts.

Residu en Aloe.

I.

Sinds wij een drie weken geleden ons eerste artikel schreven over *Residu als concurrent van de Steenkool*, behoeven wij voor niemand meer een uitleg te geven van deze Stookolie.

Evenmin bestaat er nog reden zich van verbazing de oogen uit te wrijven over die vreemde combinatie van twee zulke heterogene onderwerpen als *Residu* en *Aloë* zijn. Het onderling verband, dat wij, op het slot van dat artikel, tusschen die twee woorden hebben vastgelegd, is nu geen raadsel meer.

Doch om het groot belang dezer kwestie willen wij er nog eens uitvoerig op terug komen in de hoop, dat de belanghebbende personen deze zaak in ernstige studie nemen en tot uitvoering zullen brengen.

Onze kolonie mag zich gelukwenschen, dat het in de residu zulk een uitstekende brandstof, zulk een groote warmteproducent voor industrieele doeleinden, zoo goedkoop onder haar onmiddellijk bereik heeft, sinds de *Curaçaosche Petroleum-Maatschappij* hier op *Asiënto* haar werkzaamheid begonnen is.

Wij spreken hier nu niet meer over Residu als stookolie voor de Stoomschepen. Meer daarmede in verband kan men nog lezen in het artikeltje *Kolennood* onder het *Buitenland*.

Wij willen hier dus meer speciaal het voordeel dezer stookolie aantoonen *bij de bereiding der Aloë*. Voor ons is het een uitgemaakte zaak, dat het niet alleen deze cultuur, doch ook de kwaliteit van het aloëproduct, en den omvang van dit exportartikel tot veel grootere ontwikkeling kan brengen.

Tot nu toe heeft men voor het koken van de aloë in onze kolonie bijna uitsluitend gebruik gemaakt van *hakhout* als brandstof.

En men wees met welke treurige resultaten, zoowel voor den boomgroei en de bebossching als voor de kwaliteit van het product.

Aruba, het eiland onzer kolonie, waar deze cultuur op de meest uitgebreide schaal gedreven wordt, Aruba biedt een troosteloozen aanblik van een kaal, ontboscht landschap, waar alle boomgroei aan den kookketel van de aloë is ten offer gebracht. En sinds op Bonaire deze cultuur in de laatste jaren een aanzienlijke uitbreiding onderging en ook hier op Curaçao veel meer gronden met aloë beplant zijn, kan het niet lang uitblijven of de aanliggende terreinen zullen spoedig al even kaal gehakt zijn als dat op Aruba het geval is. Zoolang houtgewas als brandstof voor het koken van aloë in onze kolonie gebruikt wordt, zullen deze twee als vijandige machten scherp tegenover elkander blijven staan, tot eindelijk de aloë het houtgewas totaal heeft uitgeroeid. Dat moet noodzakelijk gebeuren, omdat in ons regenarm klimaat de boomgroei slechts zeer langzaam plaats vindt en het houtgewas niet in dezelfde evenredigheid bijgroeit als het wordt weggekapt.

Wij willen ons niet aan hetzelfde fanatisme schuldig maken, wat een 20 tal jaren geleden hier hoogtij vierde en op een volkomen mislukking uitliep, door hier een pleidooi te houden voor *reboisage* of te wel kunstmatige bebossching.

Doch er bestaat nog een gulden middelweg tusschen dergelijke reboisage en het roekeloos in den blinde wegkappen van *alle* houtgewas. En die gulden middelweg is: het zooveel mogelijk in stand houden van het *bestaande* houtgewas.

Zulk roekeloos wegkappen van alle houtgewas heeft absoluut zeker ten gevolge, dat 1o het noodzakelijke hakhout als brandstof voor huishoudelijk gebruik steeds zeldzamer en duurder in prijs wordt; dat 2o. bij zwaren regenval het water minder gelegenheid vindt in den grond te dringen en in stroomen wegvloeit, 3o. dat de vruchtbare humuslaag der kaalgemaakte velden wegspoelt en de dorre onvruchtbare rotslaag alleen overblijft. 4o. Aesthetische motieven, ontleend aan het bekoorlijke van een begroeid landschap, zullen wij hier maar niet aanvoeren, omdat deze in onze kolonie over het algemeen toch weinig indruk maken.

Willen wij dus niet mede de verantwoordelijkheid dragen onze eilanden, tot grootere onvruchtbaarheid te doemen, dan moet zoo spoedig mogelijk aan dat uitroeien van het houtgewas ter wille van den aloëoogst paal en perk gesteld worden. Te méér klemt het spoedig naar een andere brandstof om te zien, omdat men door de treurige noodzakelijkheid van gebrek aan houtgewas daartoe te eeniger tijd toch zal gedwongen worden.

Oppervlakkig beschouwd lijkt het een paradoxe te durven beweren, dat wij in *belang der Aloëcultuur zelf* voortaan het houtgewas ongemoeid moeten laten. Doch na het bovenstaande is het alleszins begrijpelijk dat het tijd wordt *reeds nu* de bakens te verzetten, willen wij deze belangrijke cultuur voor een langzamen maar zekeren ondergang behoeden.

Wij hebben hierboven gezegd, dat het gebruik maken van hakhout als brandstof bij het koken van aloë van slechten invloed is geweest ook op de *kwaliteit* van het product.

Misschien heeft men hiervan niet genoeg besef.

Van den tijd, dat Gouverneur Baron van Raders (1836—1845) in onze kolonie de aloëcultuur invoerde, tot op heden is er geen enkele verandering of verbetering gebracht noch in het oogsten noch in het koken van het aloësap.

Het is al dien tijd alles even primtief gebleven.

Niettegenstaande overal in onze kolonie precies dezelfde methode gevolgd wordt bij het koken van het sap, blijkt toch bij de chemische analyse van de aloëhars dat de samenstelling van verschillende monsters aanmerkelijk verschilt. Dikwijls zijn er allerlei onreinheden in vermengd. Een paar jaar geleden liet Amerika bekend maken, dat geen aloë met een hooger watergehalte, dan 10 % dáár meer mocht worden ingevoerd. Toen bleek bij contrôle dat verschillen de monsters een hooger watergehalte vertoonden. Reeds in 1856 zeide HAAXMAN: *Bijdrage tot de Geschiedenis der Curaçaosche Aloë* dat „het product der bereiding van deze aloëgom zeer onderscheiden in physische eigenschappen uitviel," en hij noemde 10 verschillende soorten met name. In 1905 constateerde Dr. L. van Itallie (*Pharmaceutisch Weekblad* jg. 42 p. 556) „dat men van uit (de kolonie) Curaçao de meest uiteenloopende Aloësoorten kan verkrijgen. De soort is, daar het sap steeds van dezelfde stamplant *Aloë vera* verkregen wordt, afhankelijk van de bereidingswijze."

Niet alleen de chemische samenstelling, zelfs kleur, hardheid en doorschijnendheid der kristallen der monsters verschillen aanmerkelijk.

Hoe komt dat, alhoewel men overal dezelfde kookmethode in toepassing brengt? Dat verschillend resultaat bij gelijke methode moet, dunkt ons, hierin gezocht worden, dat bij dit kookprocedé door middel van brandhout er nooit van een betrouwbare uniformiteit sprake kan zijn.

Alles komt neer op een zekere routine door geoefende handen.

Doch geen dezer stokers volgt een wetenschappelijk systeem. Niemand weet tot welk een warmtegraad het kookprocès moet worden opgevoerd, hoe veel uren er gekookt moet worden, wanneer het sap voldoende is ingedampt, wanneer het watergehalte van het sap tot minder dan 10 % is gedaald. Doch het is ook finaal onmogelijk zulks vast te stellen bij houtvuur, waarbij de meest uiteenloopende houtsoorten verstookt worden, die een geheel ongelijke warmte afgeven, bij dikwijls open haardvuur, waarbij een zeer groote hoeveelheid nuttige warmte verloren gaat, waarbij somtijds, wanneer er niet voldoende brandmateriaal aanwezig is, de kookketel eenigszins afkoelt, dan weer plotseling door rijkelijken toevoer van hout tot een geweldige hitte wordt opgevoerd.

Alles gaat op den tast en volgens gissing op goed geluk af.

De tegenwoordige bereidingsmethoden voldoet niet meer aan de moderne hoogere eischen, die door techniek, wetenschap en industrie aan het preparaat gesteld worden.

De Duitsche Keizer niet uitgeleverd.

Het antwoord van de Nederlandshe regeering op de nota tot uitlevering van den ex-keizer luidt:

(Vertaling).

's Gravenhage, 21 Januari 1920.

Bij note verbale van 15 Januari 1920, overhandigd aan Harer Majesteit's gezant te Parijs, vragen de mogendheden, onder verwijzing naar artikel 227 van het Verdrag van Versailles, aan de Nederlandsche Regeering, Wilhelm von Hohenzollern, gewezen Keizer van Duitschland, in hare handen te stellen ten einde te worden gevonnist.

Ter ondersteuning van dit verzoek doen zij opmerken, dat, indien de gewezen Keizer in Duitschland gebleven ware, de Duitsche Regeering krachtens het bepaalde bij artikel 228 van het Vredesverdrag verplicht zou zijn geweest hem over te leveren.

Terwijl de mogendheden als opzettelijke schendingen van de internationale verdragen en ten bewijze van de stelselmatige terzijdestelling van de allereerste regelen van het volkenrecht, tal van handelingen, in den oorlog door de Duitsche overheid gepleegd, in herinnering brengen, doen zij de verantwoordelijkheid daarvan opklimmen tot den gewezen Keizer.

Zij spreken de meening uit, dat Nederland zijn internationalen plicht niet zou vervullen, indien het weigerde zich naar de mate zijner kracht, bij haar aan te sluiten om de bestraffing van de begane misdrijven na te streven of die althans niet te belemmeren.

Zij doen het bijzonder karakter uitkomen van haar verzoek, dat niet een juridieke in beschuldigingstelling, maar een daad van hooge internationale politiek beoogt, en zij doen een beroep op Nederland's eerbied voor het recht en rechtvaardigheidszin, opdat het niet met zijn zedelijk gezag de verkrachting door Duitschland dekke van de grondbeginselen der solidariteit, tusschen de volkeren.

Harer Majesteit's Regeering heeft de eer aanstonds te doen opmerken, dat de verplichtingen welke voor Duitschland zouden hebben kunnen voortvloeien uit artikel 228 van het Vredesverdrag, niet kunnen dienen om de plichten te bepalen van Nederland, dat bij dat verdrag geen partij is.

Harer Majesteit's Regeering, harerzijds eveneens bewogen door onaantastbare redenen, kan de door het verzoek der mogendheden gerezen vraag niet anders beschouwen dan uit het het oogpunt harer eigen plichten.

Zij is volkomen vreemd geweest aan de omstandigheden, waaruit de oorlog is voortgekomen en heeft, niet zonder moeite, hare onzijdigheid bewaard. Zij staat mitsdien tegenover de oorlogsfeiten anders dan de mogendheden. Zij wijst met kracht alle verdenking af als zoude zij met haar souverein recht en haar zedelijk gezag schendingen van de grondbeginselen der solidariteit tusschen de volkeren willen dekken; maar zij kan geen internationalen plicht erkennen om mede te werken tot de daad van hooge internationale politiek der mogendheden. Indien in de toekomst door den Volkenbond eene internationale rechtspraak mocht worden ingesteld, welke bevoegd zou zijn om, in geval van een oorlog, recht te spreken over feiten, welke tot misdrijven gestempeld en aan sanctie onderworpen zijn door een aan de pleging voorafgaand statuut, zal het aan Nederland staan zich bij die nieuw orde van zaken aan te sluiten.

Hare Majesteit's Regeering kan in het tegenwoordig geval geen anderen plicht erkennen dan dien, welken haar de wetten des Rijks en de nationale traditie opleggen.

Welnu, noch de op alom erkende rechtsbeginselen gegronde fundamenteele wetgeving des Rijks, noch eene eerbiedwaardige traditie van eeuwen her, welke van dit land te allen tijde een toevluchtsoord heeft gemaakt voor hen, die in internationale conflicten het onderspit hebben gedolven, veroorloven aan de Nederlandsche Regeering gevolg te geven aan het verlangen der mogenheden om aan den gewezen Keizer de bescherming van die wetten en die traditie te onttrekken. Het recht en de nationale eer, welke te eerbiedigen een heilige plicht is, verzetten zich daartegen. Het Nederlandsche volk, geleid door gevoelens waaraan in de geschiedenis de wereld recht heeft doen wedervaren, zou het vertrouwen niet kunnen beschamen van hen, die zich op zijne vrije instellingen hebben verlaten.

Hare Majesteit's Regeering vertrouwt dat de mogendheden de gegrondheid zullen erkennen van deze overwegingen, welke zich boven eenige beoordeeling van menschen verheffen en welke haar zóó afdoende voorkomen, dat zij redelijker wijze geen vrijheid kunnen geven Nederland in een verkeerd daglicht te stellen.

(w. g.) KARNEBEEK.

Toetreding van Nederland tot den Volkenbond.

Onder den titel: *Voor behoud der bevoegdheid tot toetreding tot het Volkenbondsverdrag* is bij de Tweede Kamer een wetsontwerp ingediend, geteekend door alle Ministers en waarvan de considerans luidt dat het wenschelijk is, dat Nederland zal deel uitmaken van den volkenbond, voorzien in het den 28en Juni 1919 te Versailles gesloten Vredesverdrag tusschen de Geallieerden en Geassocieerde Mogendheden en het Duitsche Rijk, alsmede van de in deel XIII van genoemd Vredesverdrag ingestelde Permanente Arbeidsorganisatie, waarvan het lidmaatschap verbonden is aan dat van den Volkenbond.

Aan de *Memorie van Toelichting* is het volgend ontleend:

Een Volkenbond is thans tot stand gekomen. De regeling daarvan maakt deel uit van het den 28en Juni j.l. te Versailles onderteekende Vredesverdrag tusschen eenerzijds de Geallieerde en Geassocieerde Mogendheden, nader in het Aanhangsel van het Verdrag opgesomd, en anderzijds het Duitsche Rijk. Krachtens artikel 1 van de Volkenbondsverdrag, in verband met het Aanhangsel van dat Verdrag, kan Nederland als oorspronkelijk lid tot dezen Bond toetreden, mits de verklaring der toetreding wordt afgelegd binnen twee maanden nadat het Vredesverdrag is in werking getreden. Nu den 10en Januari j.l. het eerste proces-verbaal van de nederlegging der akten van bekrachtiging is opgemaakt en derhalve het Vredesverdrag op grond van de slotparagraaf met dien datum van kracht is geworden, is voor Nederland het oogenblik gekomen om een beslissing te nemen, of het al of niet aan den Volkenbond zal deel uitmaken

Het valt niet te ontkennen, dat deze Bond er anders uitziet dan aanvankelijk werd gehoopt en verwacht.

Het verdrag draagt den stempel van zijn oorsprong. Het roept den Bond in het leven van een tweeledig karakter: eenerzijds een verbond van de overwinnende mogendheden bestemd om de verwezenlijking van bepaalde politieke doeleinden harerzijds, uit den strijd en de overwinning geboren, te bevorderen; anderzijds, een algemeene staatkundige organisatie der volken ter verzekering eener vreedzame op het recht gebouwde internationale samenleving. Zulk een bond moest noodzakelijk achterblijven bij de eischen, die men aan een waren Volkenbond kan stellen.

Dat de volkenbond in den vorm eener zoodanige machtige, een groot deel der wereld omvattende politieke

statengemeenschap is in het leven geroepen, is zeker reeds een factor van niet geringe beteekenis bij de beslissing van de vraag of Nederland al dan niet zal toetreden; *het opzettelijk zich afzijdig houden van deze poging tot verwezenlijking van de Volkenbondsidee zou voor de internationale positie van ons volk gevolgen kunnen hebben die men wellicht later ernstig zou betreuren.*

Maar toch, die overweging alleen mag niet beslissend zijn.

Aan de toetreding van Nederland behoort, zoo niet een vaste overtuiging, dan toch een zeker vertrouwen ten grondslag te liggen, dat de Bond in staat zal zijn de algemeen menschelijke doeleinden van een Volkenbond, zij het dan aanvankelijk op gebrekkige wijze, tot werkelijkheid te maken en dus de kiemen in zich bevat om naarmate de noodlottige uitwerking, die de oorlog op het in- en uitwendige leven der volken heeft gehad, geleidelijk verdwijnt, op te groeien tot een werkelijk vredes- en rechtsorganisatie der volken. Onder dit oogpunt behoort dus het verdrag van den Bond in zijn hoofdstukken te worden onderzocht.

Nederland brengt door toetreding tot den Volkenbond een offer, waarvan de beteekenis niet gering mag worden aangeslagen en dat grooter is te achten dan dat hetwelk het meerendeel der overige landen door de toetreding zal hebben.

Tot dusver was, ten gevolge van zijn geografische ligging, bij het uitbreken van een oorlog tusschen de groote mogendheden, het belang van Nederland zoowel als van de belligerenten in de handhaving eener strikte onzijdigheid gelegen. Dientengevolge zijn veelal de rampen van een oorlog aan ons land bespaard gebleven

Door thans tot den Volkenbond toe te treden zal het van deze bevoorrechte positie vrijwillig afstand doen.

Dit offer zou Nederland zeker ter wille eener betere wereldorganisatie gaarne moeten brengen, wanneer de waarborg bestond, dat de beslissingen, waaraan het zal hebben gevolg te geven, inderdaad onpartijdige op het recht en een rechtvaardige internationale politiek gegronde uitspraken zullen zijn.

Juist in dit opzicht evenwel laat het verdrag te wenschen over.

De verplichte arbitrage voor rechtsgeschillen is niet ingevoerd Zelfs een behoorlijke procedure voor de verdere ontwikkeling van 't internationale recht zoekt men in het verdrag te vergeefs. De met de leiding van den Bond belaste politieke organen kunnen tot het beslechten van geschillen worden geroepen of overwegenden invloed op de oplossing daarvan uitoefenen, zonder dat eenig beginsel van richtige internationale politiek in het verdrag uitdrukking heeft gevonden of een betrouwbare weg tot de vaststelling daarvan is aangewezen.

Voor de kleinere mogenheden komt nog daar bij, dat zij op samenstelling en arbeid van het belangrijkste orgaan in den Bond, den Raad, nauwelijks invloed hebben.

Ook indien de Volkenbond slaagt en alle landen gaat omvatten, zal een Nederlandsche strijdmacht om te kunnen deelnemen aan internationale wapenactie, om den eersten aanval van een binnendringenden vijand te kunnen afslaan, en om — in het geval van een nog geoorloofden oorlog — in verband met de gevoelige ligging van het land de neutraliteit te handhaven. niet kunnen worden ontbeerd

De Regeering verheelt zich het gevaar niet, dat in de bepaling, volgens welke doortocht aan strijdmachten moet worden verleend, voor Nederland ligt opgesloten, en is zich bewust van het offer, dat door Nederland bij zijn toetreding in dit opzicht wordt gebracht. Wanneer wederom in dit deel van Europa een oorlog mocht uitbreken, en de Volkenbond is dan een realiteit geworden en gebleven, dan zal Nederland vermoedelijk *niet meer als tot dusver zich daarbuiten kunnen houden.*

Door overwegenden nadruk te leggen op wat Nederland prijsgeeft, op wat Nederland aan lasten en risico's op zich neemt en wat aan de organisatie van den Volkenbond nog ontbreekt, loopt men intusschen gevaar het spel te spelen van diegenen, die niet een andere organisatie begeeren, maar integendeel, de ongebreidelde oorlogsvrijheid der staten en het tegenwoordige in zijn verdere ontwikkeling niet vol te houden militaire stelsel wenschen te zien bestendigd.

Wanneer nu aanleiding gevonden wordt om bij den Bond aansluiting te zoeken, dan is dit het geval niet slechts omdat Nederland anders wellicht in een onhoudbare internationale positie zou geraken, maar ook omdat de ontworpen Volkenbond, ondanks zijn onvolkomenheden, schaduwzijden en eigenaardigheden de kiemen in zich draagt van een ontwikkeling, die aan het menschdom ten goede kan komen en omdat het met Nederlands beste tradities zou strijden, indien het afzijdig bleef bij deze belangrijke poging tot organiseering der internationale samenleving.

De minister-president.

Over den voorzitter van den ministerraad schrijft de **vrijzinnige** journalist D. Hans in de *Middenstandsbond:*

Een lange, ietwat schrale figuur. Eigenlijk een on-Hollandsche minister-president van wege z'n jeugd. Wij hier in ons kikkerlandje hebben allemaal altijd gemeend, dat een premier grijs moet zijn. Althans peper en zout. Cort van der Linde was een en al sneeuw. En daar stond nu op eens deze jeugdige Limburger, een vier-en-veertiger, aan het hoofd der Regeering, en we keken allen een beetje ironisch tegen 'm aan. Brengt ie niks van terecht, zeiën we. Dat wordt huilen. Maar we hebben tot dusver ongelijk gehad. En dat zullen we even duidelijk vertellen. Wij hadden onlangs gelegenheid het oordeel van een te dezer zake volkomen bevoegd persoon te vragen over den tijdelijken voorzitter van den Minister-raad, jhr. Mr. Ruys de Beerenbrouck. En we waren zeer nieuwsgierig naar dat oordeel. In de eerste plaats omdat, zooals we deden uitkomen, minister Ruys de Beerenbrouck bij zijn optreden verleden jaar vrijwel allerwege was begroet als een-tweede-rangs kracht. Wij zelf hebben dat toen ook geschreven, op grond van 's ministers verleden als Kamerlid. En ook waren wij nieuwsgierig, omdat de persoon wiens oordeel wij vroegen, en die niet tot 's ministers politieke vrienden behoort, in alle opzichten bevoegd is een oordeel uit te spreken.

Men moet namelijk niet vergeten, dat ook in zake de beteekenis van een minister de oude waarheid geldt: wat men ziet en wat men niet ziet. Wat men ziet is 's ministers optreden in het parlement. Maar: de heer Ruys de Beerenbrouck treedt nu eenmaal niet vaak in het parlement op.

Bij zijn benoeming zijn eenige belangrijke onderwerpen, die steeds tot Binnenlandsche Zaken behoorden, naar andere departementen verhuisd. Onderwijs kreeg een eigen departement. Volksgezondheid, (denk aan de Woningpolitiek!) ging naar het nieuwe Ministerie van Arbeid. En zoo was er meer. De Minister-President wenschte zooveel mogelijk gelegenheid te hebben om leiding te geven aan de Regeering en schoof de groote zorgen van een eigen departement van zich af. Een houding die ons volkomen juist voorkomt.

Hoe is nu de leiding tot dusver geweest? In de Kamer heeft de Minister zich een kalm en uiterste spreker betoond, die de dingen kort en klaar weet te zeggen. Buiten de Kamer, bij de dagelijksche leiding van het kabinet en van de regeeringszaken, blijkt de heer Ruys de Beerenbrouck — en hier citeeren wij het oordeel van onzen bekwamen en bevoegden zegsman — meer en meer staatsman te zijn. Hij is krachtig en beslist in zijn optreden, en tegenover zijn collega's. Hij doorziet de dingen spoedig. Hij is slagvaardig en gevat. Eenvoudig en opgewekt, in den omgang. Verleden jaar bij de stormachtige November-gebeurtenissen hield hij het hoofd koel, en bleef zich geheel gelijk, en gaf krachtig en blijmoedig leiding aan het kabinet. In één woord — zoo was de conclusie van onzen zegsman — de meening, door velen in en buiten de pers gekoesterd, als zou hij een tweede-rangs-kracht zijn, moet worherzien. Minister Ruys de Beerenbrouck bezit staatsman-kwaliteiten en is een krachtig leider van het kabinet.

Laat ons hierbij voegen dat de persoon, wiens oordeel wij vroegen, niet wist dat wij het zouden publiceeren. Maar wij vertrouwen dat hij ons deze betrekkelijke onbescheidenheid niet ten kwade zal duiden. Want nadat wij deze meening hadden vernomen, hebben wij het als een eereschuld gevoeld tegenover den Minister, om er beknopt openbaarheid aan te geven, aangezien ook wij verleden jaar hem tot de tweede-rangs krachten hebben gerekend.

Wij herinneren ons, dat de minister-president ons kort na zijn benoeming eens zijde: Ik heb om dit ambt niet gevraagd en ik heb het niet begeerd. Men had mij gerust Commissaris der Koningen kunnen laten blijven. Maar toen de Koningin mij riep, ben ik gekomen. Dit is volkomen juist. De heer Ruys de Beerenbrouck is min of meer tot het hooge ambt van minister-president gepresst. Hij gaf er een positie voor prijs, die om meer dan één reden voor hem bijzonder aantrekkelijk was. Toen is gevolgd de uiting van dien schier algemeenen indruk, dat ons land een figuur van den tweeden rang aan het hoofd kreeg.

Daarom hebben wij het een eereschuld tegenover den minister geacht om nu ook in het openbaar met enkele woorden het oordeel van een bevoegd persoon te publiceeren.

En zóó werkt de heer Ruys er zich door. Kalm maar zeker.

Zonder ophef.

Ieder vertoon is hem vreemd, en in het openbaar blijft hij bescheiden op den achtergrond — als het niet noodig is dat hij op den voorgrond komt. In de Kamer wandelt hij graag overal heen, heeft een zekere voorliefde om nog eens in de bankjes der afgevaardigden te gaan zitten. En zoo kon men hem dan ook, tijdens het belangrijke en spannende Kamerdebat niet ernstig en plechtig aan de regeeringstafel zien zitten, maar als toebehoorder tusschen zijn vroegere mede-afgevaardigden.

Een jonge krachtige, prettige figuur. Jammer — zullen sommige menschen zeggen — dat ie niet grijs is. Want in Holland, waar men zoo weinig gewend is jeugd in bange ambten te zien, meent men nu eenmaal, dat een premier grijs moet zijn. Maar het staat heelemaal niet in de Grondwet.

Ingezonden.

Het Curaçaosch Weerbaarheids Korps.

Hoort men dikwijls eenigszins spottend spreken over den levensduur van verschillende vereenigingen vereenigingen op Curaçao, die vaak reeds weer ontbonden worden, voor zij goed en wel zijn opgericht, zoo zijn daarop gelukkig verschillende gunstige uitzonderingen. En over een van die uitzonderingen zou ik het thans eens willen hebben, nl. over het C. W. K.

Dat ik niet overdrijf als ik dit korps onder die gunstige uitzonderingen rangschik, blijkt wel uit den datum van oprichting, nl. 1 Juli 1903. Het korps bestaat dus reeds niet minder dan 17 jaar? Natuurlijk heeft het in dit tijdsverloop perioden gekend van voor- en van tegenspoed, van bloei en van een kwijnend bestaan, is het zelfs van naam veranderd, doch telkens wanneer het schijnbaar dreigde te niet te gaan, gelukte het aan het volijverige bestuur, om door hernieuw de propaganda het ledental uit te breiden en door oordeelkundige maatregelen aan de organisatie nieuw leven in te blazen. Wie, zooals ondergeteekende, Curaçao langer kent dan vandaag of gisteren, herinnert zich hoe het weerbaarheidskorps in zijn bloeiperiode op de parades en bij andere officieele plechtigheden in zijn keurige uniform en met een aardig muziekkorps aan het hoofd een kranig figuur maakte, en wij militairen weten bovendien, hoe bij het overwegen van de noodige maatregelen voor tijden van oorlog of oorlogsgevaar ook voor het C. W. K. een belangrijke functie was gereserveerd.

Het C. W. K heeft steeds een actieve rol gespeeld in ons koloniaal maatschappelijk leven en ook door het Bestuur dezer Kolonie werd deze rol gewaardeerd. Dit moge niet alleen blijken uit de jaarlijksche subsidie die door het moederland werd verleend, maar ook uit het feit dat o. a. in het jongste ontwerp-brandweerverordening wederom aan dit korps werd gedacht en het voornemen werd geuit, een deel van het brandbluschmaterieel aan zijn hoede toe te vertrouwen. Dit blijk van waardeering en vertrouwen door het koloniale bestuur gegeven, moest voor de leden een opwekking zijn tot meerdere en grootere krachtsinspanning, om het korps te houden op een hoog peil, en te toonen het vertrouwen waardig te zijn.

Het schijnt echter, dat velen zich daarvan niet voldoende rekenschap geven, althans, juist in den laatsten tijd is de geest in het korps niet zooals deze behoorde te zijn. De opkomst bij oefeningen is gering en bestaat maar uit een kleine kern van getrouwen; zelfs bij de laatste avondvelddiensten in vereeniging met het garnizoen gehouden, kwam niet meer dan 30 % van het ledental onder de wapens, hoewel te voren zich een veel grooter aantal voor deelname aan de oefening had aangemeld.

Voor een deel is dat misschien begrijpelijk, omdat een groot aantal der leden den geheelen dag druk moet werken voor hun bestaan en dan 's avonds — ook al is de wil goed — niet meer in de conditie zijn, om nog met animo militaire oefeningen mede te maken.

Door deze en andere oorzaken is langzamerhand de fut een beetje uit het korps geraakt, zoo zelfs, dat de officieren enkele dagen geleden vergaderd om te overwegen of het maar niet het beste was het korps op te heffen.

Zooals te begrijpen was kwamen zij slechts zeer ongaarne tot zulke overwegingen, en een enkel woord van den in leeftijd en ancienniteit oudsten, doch in enthousiasme nog altijd jongen luitenant de L. was voldoende om de heeren de overtuiging te schenken, dat een dergelijk betreurenswaardig besluit niet mocht worden genomen, zonder eerst nog een ernstige poging te doen om tot verbetering te geraken.

Hoe zal die verbetering er moeten komen?

In de eerste plaats door allerlei regelingen binnen het korps, die een betere tucht mogelijk maken, maar verder vooral ook door het toevoeren van nieuw bloed, het aanwerven van nieuwe leden. Aan mij werd gevraagd een aansporing daartoe te schrijven, wat de aanleiding werd voor dit epistel.

Als we iemand vragen lid van een vereeniging te worden en hem daarbij vertellen, dat dit lidmaatschap van hem zal eischen een deel van zijn vrijen tijd op te offeren, is het begrijpelijk dat hij eerst vraagt: „Ja, maar wat wil die vereeniging nu eigenlijk, wat is het nut ervan?" En als dan het antwoord luidt: „Het C. W. K. wil zijn leden weerbaar maken", dan zal hij misschien vragen: „is dat nog wel noodig, nu de groote oorlog over is en de Volkenbond ons de eeuwige vrede zal trachten te brengen."

Daarop is mijn antwoord met volle overtuiging: „Zeker, het is nog altijd gewenscht, dat iedereen van goeden wil zich bekwaamt om, waar noodig, het gezag te kunnen steunen."

En daarbij moeten we niet alleen denken aan oorlog tegen een buitenlandschen vijand, doch moeten wij zeker ook rekening houden met de woelingen in de arbeiderswereld, waar de aanvankelijke strijd om lotsverbetering — die natuurlijk geoorloofd was — onder den druk van dweepzieke leiders zich hoe langer hoe meer naar politiek terrein verplaatst en, waar het kans krijgt, tracht met geweld het bestaande gezag omver te werpen, de maatschappelijke orde te verstoren, en een of andere fantastischen heilstaat te stichten. Dit zich met geweld keeren tegen het Gezag kan door het wettig bestuur alleen beantwoord worden met geweld, en nu is het begrijpelijk, dat de organen, belast met de handhaving der openbare orde, daarbij gaarne steun ontvangen uit de burgerij. Overal in Europa richt die burgerij dan ook vereenigingen op — burgerwachten — die zich onder militaire leiding bekwamen om, indien noodig, het gezag met kracht te kunnen steunen, en waar de bezittende klasse wel het meeste belang heeft bij het handhaven der bestaande maatschappelijke orde, zoo is het begrijpelijk dat ook uit deze categorie van burgers een groot contingent leden der burgerwachten voorkomt.

Voor Curaçao zou, als het ooit zoover mocht komen, het C. W. K. een welkome steun zijn voor het Bestuur. Doch hoe staat het hier nu met de deelname van de burgerij? Zijn ook hier *alle* klassen van de bevolking in het korps vertegenwoordigd? Leveren zij, die het meest te verliezen hebben, ook hun deel der leden? En de ambtenaren, die toch in de eerste plaats het bestuur moeten steunen, zijn die actieve leden van het C. W. K.? Als ik zoo de ledenlijst eens doorkijk, kan ik er niet veel ontdekken!

Mag dat dan zoo blijven? Mag van Curaçao gezegd worden, dat men daar het bestuur in moeilijke dagen aan zijn lot overlaat, dat daar de jonge ambtenaar niet zijn krachten beschikbaar stelt, de bezitter zijn eigendommen door anderen laat beschermen, doch zelf geen hand uitsteekt? Immers neen! Als we even nadenken voelen we toch, dat in een korps als het C. W. K. *alle* standen thuis behooren. En dus thans *velen* ontbreken, wier plaats is onder de leden van het C. W. K.

Donderdag 11 Maart a.s. zal het C. W. K. 's avonds om 8 uur een algemeene vergadering houden in de militaire gymnastiekzaal van het Waterfort Daar zullen de maatregelen worden besproken, die kunnen voeren tot verbetering in de bestaande toestanden, en zal worden overwogen of het mogelijk zou zijn, om als de Koloniale Raad. de ontwerp brandweerverordening aanneemt, het beheer en de bediening van een of meer brandspuiten te aanvaarden.

Belangstellenden, die er over mochten denken zich als lid aan te melden, kunnen deze vergadering bijwonen en daar van hun voornemen blijk geven.

We willen hopen, dat de jongelui van Curaçao door een drukke opkomst en talrijke aanmelding als lid zullen bewijzen, dat bij hen de fut er nog niet uit is, en zij — zonder onderscheid van rang of stand — zich in het C. W. K. willen vereenigen tot een lichaam, waarop in moeilijke dagen het Bestuur dezer Kolonie niet tevergeefs een beroep zal doen.

v. R.

Naschrift der Redactie:

Wij gaan volkomen met den geachten schrijver van dit artikel accoord, ofschoon wij daarbij het liefst alle oorlogsmotieven en daden van geweld, als onderdrukken van oproer, e. d. zouden willen uitschakelen of althans liever wegdenken.

Wij zouden hier meer op den voorgrond wenschen te plaatsen dat door en in het C. W. K. het nuttige met het aangename kan vereenigd en op praktische wijze het devies:

—*Uitspanning door Inspanning* in toepassing gebracht worden.

Er is hier eenigen tijd geleden een *Algemeene Sport Vereeniging* opgericht, waarvan we sinds dien weinig méér gehoord hebben dan dat ze een *Geldloterij* gehouden heeft. Die A. S. V. wil Sport in den meest uitgebreiden zin hier beoefenen. Van dat standpunt bezien, vallen de werkzaamheden van het C. W. K. daar toch zeker ook onder.

Een krachtige steun en aansporing ook van deze Vereeniging tot hare leden, om zich bij het C. W. K aan te melden, mogen we dus met vertrouwen tegemoet zien. Sport veronderstelt lichaamsoefening, staling der spieren, lichamelijke ontwikkeling, gedachtig aan de kernspreuk: *Mens sana in corpore sano. Een gezonde geest woont in een gezond lichaam.*

Naast ontwikkeling van den geest niets beters dan ontwikkeling en versterking van het lichaam, ook om die neiging tot indolentie en doodelijke verveling uit het lichaam te bannen, wat vooral in de tropen geen overdaad is.

Dat geeft *Uitspanning door Inspanning.*

De Curaçaosche jeugd heeft zijn voetbalspel, voor de ouderen onder de jongeren is hier tot nu toe weinig of niets om de bovengenoemde kernspreuken in toepassing te brengen. Van daar onze sympathiëa voor het C. W. K. Wij hopen dat ze ook bij anderen weerklank mogen vinden.

Een uitgebreid terrein zoowel voor lichaamsoefening, orde en discipline als voor vlugheid en behendigheid, voor taktisch en kranig optreden, voor heldhaftige daden wordt voor het C. W. K. spoedig geopend, in geval de nieuwe brandweer-verordening aangenomen, en aan dit Korps een belangrijke aandeel daarin opgedragen wordt, al hopen we van harte, dat Curaçao voor zulke branden als in den laatsten tijd zal gevrijwaard blijven. Waakzaamheid blijft toch zeker geboden. En wij moeten op alle gebeurlijkheden zijn voorbereid. Het Korps moet dus voor zijn taak berekend zijn, wat alleen kan geschieden door geregelde praktische oefeningen.

En deze zullen alweer één nieuwe welkomen afleiding: *Uitspanning door Inspanning* aan de leden van het Korps bezorgen. Ook in Nederland bestaat naast een beroepsbrandweer in enkele groote plaatsen, een *vrijwillige* brandweer, gerecruteerd uit de burgerij, die in tal van steden (Rotterdam b.v.) een groote vermaardheid verwierf.

De beste wenschen voor een schitterende afloop van de Vergadering op a.s. Donderdag 11 Maart vergezellen dit schrijven.

Ingezonden.

De Vereeniging „Oost en West".

In het Koloniaal Weekblad, orgaan van bovengenoemde vereeniging, die haar leden zoowel in het Moederland als in Nederlandsch Indië, Suriname en Onze Kolonie telt komt een artikel voor, waarin aangedrongen wordt op vermeerdering van het aantal leden in de West Indische bezittingen. Het schijnt, dat het ledental hier wel eens grooter geweest is dan thans het geval is. Niet onwaarschijnlijk, dat de oorlogs jaren ook daaraan schuld hebben. Nu de toestanden zich, zij 't langzaam, weer gaan normaliseeren, de reislust ontwaakt. de verbinding regelmatiger wordt, eerlang jongelieden uit de kolonie naar het Moederland vertrekken zul en om hun studie aldaar voort te zetten, mogelijk met het doel na het voltooien daarvan in een der deelen van Groot-Nederland hun werkkring te vinden, mag in onze kolonie wel eens aandacht geschonken worden aan bovengenoemde vereeniging, die den 3en Mei 1899 opgericht is door Wijlen den Kolonel van Zuijlen en die door de Regeering erkend wordt als „een instelling van algemeen nut," op grond van het onbaatzuchtig streven om in het belang van Moederland en Koloniën, moeilijkheden en bezwaren, voorspruitende uit onbekendheid met toestanden in onze ver-afgelegen bezittingen, op te heffen en aan hen die zich aldaar een toekomst willen scheppen, de

behulpzame hand te bieden. De Vereeniging kan echter slechts met macht en kracht werken als velen, zeer velen als leden en begunstigers, *ook in onze kolonie*, achter haar staan.

De Vereeniging „Oost en West” beoogt het voortdurend versterken van den band tusschen Nederland en zijne bezittingen en koloniën in Oost- en West-Indië, en het bevorderen van beider gemeenschappelijke belangen, als die van Oost- en West-Indië in het bijzonder.

De vereeniging tracht dit doel te bereiken door:

1. het verspreiden van populaire kennis omtrent onze Oost- en West-Indische bezittingen en koloniën;

2. het steunen van alles wat dienen kan om de welvaart in Oost- en West- Indië te bevorderen, bij name de ontwikkeling van de nijverheid, daaronder in het bijzonder ook begrepen de inlandsche kunstnijverheid:

3. het geven van raad wat betreft de plaatsing van kinderen, die men voor hun opvoeding en onderwijs uit de Indië naar Europa wil zenden, of gezonden, dan wel daar achtergelaten heeft en desverlangd het houden van toezicht over die kinderen.

4. het geven van raad omtrent reis, uitzet, inrichting, verblijf, onderwijs, medische hulp, inkoopen en zoo voorts, aan naar Oost- of West-Indië vertrekkende of aldaar aangekomen personen;

5. het geven van raad wat betreft hotel, pensions, huisvesting, inrichting, onderwijs, medische hulp, inkoopen en zoo voorts, op verlangen aan uit de Indiën komende personen;

6. het behulpzaam zijn van degenen, wier belangen de vereeniging voorstaat, in het verkrijgen van werkzaamheden;

7. het medewerken met andere vereenigingen, welke in dezelfde richting werken als de vereeniging „Oost en West;

8. het aanwenden van andere wettige middelen, welke aan het doel bevorderlijk kunnen zijn.

De vereeniging werkt door:

a. het uitgeven van het Koloniaal Weekblad, dat als Orgaan der Vereeniging, wenscht te zijn een betrouwbaar raadsman, ook door zijn advertenties, voor allen die gaan of komen uit, dan wel in Nederland belangstellen in onze overzeesche bezittingen. Het is ook een vertolker voor de in de Indiën heerschende gevoelens en verwachtingen, verband houdend met de evolutiën op maatschappelijk en economisch gebied, een overzicht gevend van de geschriften handelend over Indië, en van vreemde koloniën en verre landen. Verder inlichtingen verstrekkend over betrekkingen in 's lands en particulieren dienst. Het blad ligt ter lezing en raadpleging op de leestafels der Oost- en West-Indische mailbooten.

b. het uitgeven van een serie boekwerkjes, gevende uitvoerige inlichtingen, over: Staats- en Particuliere betrekkingen in onze Overzeesche Bezittingen: Werkkring en Vooruitzichten;

c. eene leeszaal te 's-Gravenhage.

d. eene Commissie tot bevordering der Nederlandsch Oost-Indische Nijverheid, Kunstnijverheid en Huisvlijt. In „Boeatan” Heulstraat 19, vindt men eene permanente tentoonstelling van Indische voortbrengselen op dat gebied.

e. eene Studie-Commissie, de leiding hebbende in het „Centraal Comité voor opleiding van Indische jongelieden”. Alle mogelijke inlichtingen betreffende steun aan studeerenden worden verstrekt door den Heer G. J. Oudemans, Chef van het Bureau: Toezicht voor Studeerenden, Ministerie van Koloniën, en den gedelegeerde der commissie, den Heer J. G. Nietink, van der Heimstraat 76, te 's-Hage.

f. eene Propaganda-Commissie, ten doel hebbende: de belangstelling in de koloniën te bevorderen door het houden of steunen van Koloniale Tentoonstellingen, het medewerken aan Jaarbeurzen en tentoonstellingen, tot het lidmaatschap „Oost en West” aan te moedigen;

h. een Fonds tot ondersteuning van personen, commissiën en instellingen die aan steun behoefte hebben en in of voor Indië werken;

i. een Tehuis voor Nederlandsch-Indische bedienden, „Persinggahan”, van Boetzelaerlaan 2 te 's-Gravenhage.

j. een Informatie-Bureau, ten behoeve van personen, die een werkkring zoeken in Nederlandsch Oost- of West-Indië, of daartoe hunne kinderen of pupillen willen opleiden, ook voorlichting verstrekkende *op elk gebied* aan personen van Indië komende of aanraking met Indië zoekende. Secretaris de Heer J. L. van Gennep, Heulstraat 17, den Haag.

De Vereeniging werkt saam met de „Centrale Nationale Commissie” en het „Centraal Comité voor Indische Lezingen en Leergangen” en is lid van het „Algemeen Nederlandsch Verbond” en van het „Koloniaal Onderwijs Congres”.

In de kolonie Curaçao treedt als vertegenwoordiger van de Vereeniging op de heer H. Meerdink, Inspecteur van het Onderwijs.

Berichten uit de Kolonie.

Visitatie-Reis.

De vorige week Zaterdag is Z. D. H. Mgr. M. G. Vuylsteke tegelijk met de Algemeene Overste der Zusters Franciscanessen Mère Theophane en de Eerw. Soeur Auguste met de „Estelle” naar Bonaire vertrokken en eerst Zondag middag namiddag daar aangekomen. Waarschijnlijk zal Mgr. weer Maandag met de „Lelia” van daar terugkeeren.

Goede reis.

Morgen zal de Eerw. Pater Dominicaan Hyacinth Oorsprong van Bayamon van de Missie van Porto-Rico hier aankomen, om gezamenlijk met den Zeer Eerw. Pastoor J. Gijlswijk in het begin van de volgende week met de *Crynssen* naar Holland te vertrekken, ten einde dáár op het Provinciaal Kapittel der Orde als afgevaardigden beide Missies te vertegenwoordigen.

Met dezelfde boot vertrekken ook de Eerw. fraters Licinius, Wendelinus en Oswaldus van het St. Thomas-College, die allen reeds 24 jaar zonder onderbreking in de kolonie doorbrachten, om in het najaar weer hier terug te keeren.

Een wapen voor Curaçao.

In het Voorloopig Verslag der Rapporteurs over de Begrooting van Suriname van 1920 werd de wenschelijkheid uitgesproken van het invoeren van een afzonderlijk wapen voor de Kolonie Suriname en Curaçao.

Wij zijn benieuwd wat de Minister daarop zal antwoorden.

Dankbetuiging.

Ontvangen van den Heer J. P. Ecker *Informes y Balance General* betreffende de *Compañia Colombiana de Mutualidad, Bucaramanga*,— Colombia,

Een nieuwe protestantsche kerk.

Het voornemen schijnt te bestaan te Willemstad eene tweede Protestantsche Kerk te bouwen, en wel op Otrabanda. Een tweede, veronderstellen wij, want het zal wel niet in de bedoeling liggen de kerk in het fort op te heffen. Het is mogelijk, dat hieraan behoefte bestaat, maar het komt ons niet overbodig voor dat die behoefte aangetoond wordt. De cijfers, die de Kol. Verslagen van den Protestantschen Eeredienst geven, wijzen helaas niet op steigende belangstelling. H. M. de Koningin heeft voor den bouw der nieuwe kerk eene belangrijke bijdrage geschonken. Het is niet onwaarschijnlijk, dat anderen dit voorbeeld zullen willen volgen.

De Vereenigde Protestantsche gemeente heeft op 2 Augustus 1918 reeds besloten tot de oprichting van een nieuw kerkgebouw in Otrabanda te Willemstad, „met het oog op de omstandigheid, dat de meeste gemeenteleden in dat stadsgedeelte verblijf houden.” In de gemeente zelf werd hiervoor tot het einde van 1918 zes & zeven duizend gulden bijeengebracht. (*Kol Weekblad*).

Een Oud-bekende.

Kapitein der inf. O.-I. leger W. J. de Vries, van gedetacheerd uit Curaçao teruggekeerd, is 7 Februari met het s. s. *Insulinde* naar Oost-Indië teruggekeerd.

De West-Indische Gids.

Inhoud van de Dec.–afl. Sanitaire beschouwingen in verband met immigratie van werkkrachten in Suriname, door Dr. R. Römer (wordt vervolgd). — De kleeding der Surinaamsche bevolkingsgroepen in verband met aard en gewoonten, door Th. B. van Lelyveld. Slot: De immigranten (met ill.). — Het leven op St. Eustatius omstreeks 1792, medegedeeld door Dr. J. de Hullu. — Houtdistillatie in Suriname, door H. J. Homulle. — De verzekeringskas van de firma Kersten en Co. te Paramaribo, door B. J. Kluvers. — Memorie van het Comité tot bevordering van den Middenstandslandbouw in Suriname. — Boekbespreking. — Uit de pers. — Bibliografie. — Mededeelingen.

Handleiding Havenbeheer.

Als uitgave van het Departement van Burgerlijke Openbare Werken (Mededeelingen en Rapporten, Reeks V, Havenwezen No. 3) is een handleiding in twee deelen verschenen, samengesteld om te dienen tot voorlichting van hen, die in een of andere kwaliteit te maken hebben met het bedrijf of beheer der Ned. Oost-Indische havens.

Statistiek.

Eene vergelijking der op handel en scheepvaart betrekking hebbende cijfers over de *tweede* kwartalen 1917, 1918 en 1919, geeft voor de geheele kolonie Curaçao de volgende uitkomsten:

Invoer in 1919 f 1.867.627, in 1918 f 1.948,897 en in 1917 f 1.710,231.

Uitvoer in 1919 f 1,343,416 in 1918 f 683,255 en in 1917 f 672,025

Doorvoer in 1919 23,687,556 KG in 1918 1,299,956 KG. en in 1917 15,109,888 KG.

Werkstaking.

Zooals wij verwacht hadden, is het eerste gevolg van de Werkstaking onder de havenwerkers te Amsterdam, reeds geweest, dat de Stoomboot *Stuyvesant* van de K. W. I. M. den 27 Februari niet is kunnen vertrekken.

Amerikaansch Jacht.

De vorige week werd onze haven bezocht door het Amerikaansch Yacht *Oneida*, deze week Woensdag liep een ander Am. Yacht *Sonniza*, komende van La Guaira, onze haven binnen. Den volgenden dag zette het de reis weer door naar Port-au-Prince (Haïti) en Nassau, de havenplaats van de Bahama Eilanden.

Dit laatste yacht had niet meer dan 102 ton inhoud en is het eigendom van Mr en Mrs. Shonnard, die zooals het B. C. bericht, als gasten de Heeren Movre en Otis bij zich aan boord hadden. De boot stond onder bevel van Kapitein Rotstrom, en had een bemanning van 15 koppen.

Grace-Line.

De *Grace-Line*, die ook onze haven bezoekt, heeft een nieuwe lijn geopend van passagiers- en vrachtschepen tusschen New York langs het Panama Kanaal naar Valparaiso. De reis wordt volbracht in 18 dagen met de havens Callao, Arica, Iquique en Autofagasta als tusschen-stations. De vaart wordt onderhouden door de Stoomschepen *Santa Teresa*, *Santa Elisa*, *Santa Lucia* en *Santa Ana*.

Elke Zaterdag zal een dezer booten van New-York vertrekken.

(*Bol. Com.*)

Officieële Berichten.

De tijdelijke agent van politie tweede klasse G. J. Verkuijl is ontheven van zijne werkzaamstelling bij de politie.

De ontvanger van Bonaire J. L. C. Monsanto is eervol ontheven uit die betrekking en benoemd tot adjunct-commies, en werkzaam gesteld ter Griffie van het Hof van Justitie in deze kolonie.

Aan den Gezaghebber van Bonaire J. A. P. P. Thielen is om gewichtige redenen acht dagen verlof verleend.

De heer P. A. Euwens is, tijdens de afwezigheid met verlof van den heer B. A. J. Gijlswijk, benoemd tot tijdelijk lid van de schoolcommissie alhier.

Aan den agent van politie tweede klasse L. Posner is tot herstel van gezondheid een maand verlof verleend.

De groote Landbouw.

In een eergisterenmorgen gehouden vergadering van den Gouverneur met de planters besprak Z. Exc welke maatregelen z. i. zouden moeten worden genomen ter bevordering en ontwikkeling van den economischen toestand van de kolonie in algemeen zin, zoowel van de z. g. groote planters als van de kleine planters.

Aangezien deze maatregelen spoedig moeten worden genomen, gaf de Gouverneur te kennen voornemens te zijn na de behandeling der begrooting voor 1921 een wenschelijkheidsbegrooting in te dienen, waarin gelden voor het doel zullen worden aangevraagd.

Hierover het oordeel der Vergadering gevraagd, zeiden alle aanwezigen hun steun toe om het streven van het Bestuur te bevorderen en verklaarden 't eens te zijn met de verschillende door den Gouverneur ter tafel gebrachte voorstellen.

Ten slotte zegt de Gouverneur uitdrukkelijk, dat voor eventueel te verleenen voorschotten, zijnde gelden, die tot de gemeenschap behooren, de noodige zekerheid van terugbetaling moet worden gegeven.

Hoe dat geregeld zal moeten worden, zal later met belanghebbenden overwogen worden, aangezien elk geval op zichzelf zal moeten worden beoordeeld.

Comité voor Koloniale Historische Studiën.

In een op Dinsdag 13 Januari j. l. ten kantore van het *Koloniaal Instituut* te Amsterdam op initiatief van de besturen van het *Koloniaal Instituut* en het *Historische Genootschap* te Utrecht bijeengekomen vergadering van tegenwoordigers van die beide instellingen, van het Departement van Koloniën en van diverse organisaties, vereenigingen en genootschappen, wier werkzaamheden geheel of ten deele aan koloniale belangen zijn gewijd, is besloten tot de oprichting van een comité voor koloniale historische studiën. Dit comité stelt zich ten doel de bevordering van de wetenschappelijke geschiedvorschingen aangaande de vroegere en hedendaagsche Nederlandsche koloniën, zoowel wat betreft de geschiedenis van vroegere eeuwen als die van den tegenwoordigen tijd, alsmede de belangstelling in deze koloniale historie aan te wakkeren.

Men zal trachten dit doel onder meer te bereiken door de aandacht te vestigen op onderwerpen op dit gebied gelegen, die voor wetenschappelijk onderzoek in aanmerking komen, door voorlichting en steun te verleenen bij het doen van dergelijke onderzoekingen en bij het publiceeren der resultaten daarvan.

Voorts door het uitschrijven van prijsvragen.

Tot leden van het bestuur van het comité zijn benoemd de heeren: dr. H. F. R. Hubrecht, dr. mr. S. Muller Fzn., prof. dr. G. W. Kernkamp. F. A. Liefrinck, J. W. IJzerman, prof. dr. H. Th. Colendrander, D. F. W. van Rees, mr dr. S. van Brakel en prof. D. G. Stibbe.

Met ingenomenheid hebben wij kennis genomen en ten zeerste hopen wij, dat ook aan Curaçao de noodige aandacht zal worden gewijd. Daaraan behoeft geen afbreuk te doen, dat een speciaal Curaçao-deskundige onder de leden van het bestuur niet genoemd wordt. Mr. van Brakel, bekend door zijn publicaties over de West-Indische Compagnie in het algemeen, zal allicht ook hier wegwijzer kunnen zijn.

Bijzonder aantrekkelijk lijkt ons, dat men ook de wetenschappelijke geschiedvorscherij wat betreft de geschiedenis van den tegenwoordigen tijd, wil bevorderen. Hiervoor zijn verbindingen met de kolonie noodig, daar, wat Curaçao betreft de archieven van 1830 niet overgebracht zijn. Omgekeerd zou men er o. i. op bedacht moeten zijn, om den geschiedvorschers in de kolonie de behulpzame hand te bieden bij onderzoekingen, die hier te lande moeten plaats vinden.

Wij stellen ons voor, evenals het Kol. Weekblad, waaraan wij dit bericht ontleenen, met belangstelling de werkzaamheden van het comité te volgen.

Movimiento Marítimo

Di 25 Feb te 6 di Maart.

A drenta.

Dia 25 di Feb

Median vap ing di Europa
Colombia vap am di New Orlenus
Julia Amelia gol ven di La Vela

Dia 26 di Feb

Maracaibo vap am di New York
Brion gol ven di Maracaibo
P Restrepo gol col di Guanta
Segunda Maria gol col Rio Hacha
Clara gol col di Bio Hacha
Clara Carmen gol ven di Maracaibo
Silfide gol hol di Maracaibo
Themis gol ven di Maracaibo

Dia 27 di Feb

Crijnsen vap hol di Amsterdam
Lelia gol hol di **Aruba**
Smaragd vap noru di Maracaibo

Dia 28 di Febr

Venus vap hol di New York

Dia 29 di Feb

Philadelphia vap am di La Guaira
Merida vap am di Maracaibo
Julia Ramona gol ven di La Vela

Dia 1 di Maart

Lelia gol hol di Bonaire
Maria Leoncita gol hol di Aruba
Luisiana gol am di Pto Rico
Diana vap hol di Maracaibo
Samson rem ven di Maracaibo

Dia 2

Sonica j a di La Guaira
Merida v a di La Guaira
Nils v n di New Castle
Gacela g h di Maracaibo

Dia 4

Diana v h di St Domingo
Maria g h di Bonaire
Maracaibo v a di Maracaibo

Dia 5

Caracas v a di Pto Cabello
Electra g h di Maracaibo
Lelia h h di Aruba

A sali.

Dia 25 di Feb

Merida vap am pa Maracaibo
Diana vap hol pa Maracaibo
Median vap ing pa Pto Colombia
Owego vap am pa New Orleans
Isabel gol hol pa Maracaibo

Dia 26 di Feb

Maracaibo vap am pa La Guaira
Columbia vap am pa Pto Columbia
Sigogne vap ing pa Pto Colombia
Sirena gol hol pa Maracaibo
Lelia gol hol pa Bonaire
Grafila gol hol pa Pto Sucre

Dia 28 di Feb

Cri'nsen V h pa Colon
Esperanza g v pa Maracaibo
Estelle g h pa Barlovento
Hollandia g h pa Guanta
Graciosa g v pa Maracaibo

Dia 29 di Feb

Smaragd v n pa Maracaibo
Philadelphia v a pa New York

Dia 1 di Maart

Merida v a pa La Guaira
Lelia g h p'Aruba
Lisa Broden v z pa Zweden
Atlas r h pa Maracaibo
Pto Cabello l h pa Maracaibo

Dia 2 di Maart

Julia Amelia g v pa La Vela
Themis g g pa Maracaibo
Silfide g h pa Maracaibo
Samson r v pa Pto Cabello
Brion g v pa Maracaibo

Dia 3

Louisiana g a pa maracaibo
Maria Leoncita g h pa Aruba
Clara Carmen g v pa Maracaibo

Dia 4

Nils v n pa Suecia
Maracaibo v a pa Maracaibo

Dia 5

P Restrepo g c pa Barbados
Felicidad g v pa Maracaibo
Caracas v a pa La Guaira
Meriea v a pa Maracaibo
Lelia g h pa Bonaire
Sonica j a pa Haïti
Julia Ramona g v pa Pto Cabello

Dia 6

Diana v h pa Maraca[illegible]

Buitenland.

Een zwendelaar.

Mathew is dood. Plotseling gestorven en onverzoend met de Kerk, die hij meer dan eens verliet.

Zijn droeve historie is bekend. Priester, afgevallen, gehuwd, door de Jansenisten bisschop gewijd, een dubbele rol spelend tegenover de Katholieke Kerk en verschillende secten, werktuig der theosofen

Hij behoorde oorspronkelijk tot de Schotsche Episcopale Kerk, studeerde voor predikant, doch werd in 1875 katholiek en twee jaren later priester.

Hij trad in de Orde der Dominicanen, doch het bleef bij een noviciaat. Hij werkte in verschillende Engelsche bisdommen, tot hij in 1889 aan zijn parochianen te Bath per circulaire mededeelde, dat hij niet meer geloofde in de christelijke openbaring.

Desondanks werd hij echter predikant der Anglicaansche kerk en trad in 1892 in het huwelijk.

Een weinig later schijnt hij ontdekt te hebben, dat hij de rechtmatige erfgenaam was van het Graafschap Landaff en voegde hij „de jure Earl of Landaff" bij zijn eersten naam.

Na vele verdere lotgevallen, te lang om te vertellen, werd onze polutropos, weer een tijd lang met de Katholieke Kerk verzoend, maar in 1908 wist hij den Utrechtschen Jansenisten of z.g.n. Oud-Katholieken Aartsbisschop Gul te bepraten, dat hij de geschikte persoon was, om een tak van diens kerk naar Engeland over te planten. Hoe dit verder mag afgesproken zijn, zeker is 't, dat Arnold Harris Mathew — zoo spelt hij nu zijn naam — in April 1908 tot bisschop werd gewijd door den Jansenisten Aartsbisschop Gul.

Van nu af vooral zijn de metamorphosen en salto mortale's van dezen kerkelijken acrobaat eenvoudig niet meer bij te houden. Vóór het jaar om was, vaardigde hij in naam van „de Westersche Orthodoxe Katholieke Kerk in Engeland en Ierland", waarvan hij nu voorgaf het hoofd te zijn, eene „verklaring van zelfbestuur en onafhankelijkheid" uit, daarbij elke onderhoorigheid aan de kerk, die hem de bisschoppelijke waardigheid had bezorgd, opzeggerd.

Kort daarna, na een zeker aantal bisschoppen te hebben gewijd, wist hij dezen bij elkaar te brengen ten einde zich tot Aartsbisschop te laten kiezen.

Nu eens noemde hij zich „Bisschop van Chelsea", dan eens: „Bisschop van de Oud-Katholieke Kerk van Engeland" dan weer „Anglo-Katholiek Aartsbisschop van Londen," enz. Ook probeerde hij tevergeefs, de oudkatholieken — wellicht eenige dozijnen — van Frankrijk onder zijn herderstaf te brengen. Op de prospectussen, diea hij daarvoor liet drukken, staat overal met reusachtige letters: St. Grandeur l'Archevêque Mathieu."

En onder al deze bedrijvigheden trachtte hij nu eens door bemiddeling van Kardinaal Merry del Val een verzoening met den Heiligen Stoel te bewerken, dan weer zich met hulp van den Aartsbisschop van Kantelberg en den Bisschop van Londen in de Engelsche Staatskerk te doen opnemen, of ook weer op een anderen tijd door den Aartsbisschop van Beyrut in de Orthodoxe Oostersche Kerk, steeds er op uit erkend te worden als bisschop en in hunne respectieve kerk opname te vinden.

Schreef hij aan katholieke geestelijken, dan schold hij de Anglicaansche Kerk voor „Old Mother Damnable," was hij in aanraking met Anglicaansche kerkvoogden, dan moest de Katholieke Kerk het ontgelden In 1911 werd hij uitdrukkelijk door Rome in den ban gedaan

Maar nadat hij eerst den theosophen eenige bisschoppen had bezorgd en ten slotte weer met hen had gebroken, „onderwierp" hij zich in 1915 weer eens aan den H. Stoel

Den 8 Januari 1916 schreef hij aan het Katholieke blad *The Tablet*: „Ofschoon de wijdingen der Hollandsche schismatieke clerezij tot 1910 te Rome als geldig zijn erkend, maak ik geen aanspraak op erkenning als Bisschop...... Ik wil mij geheel en al aan den Paus onderwerpen...... Ik ben vast besloten en zal daarin nooit veranderen aan alle voorschriften van den H. Vader te gehoorzamen," enz

Wel, de heer Mathew, die tot bovenstaand besluit kwam in Januari 1916, wijdde den 19 April daarna zekeren M. B. Williams op eigen houtje tot bisschop van „de Westersche geüniëerde Katholieke Kerk" en een weinig later, den 2en Juli, gaf hij de bisschoppelijke wijding aan James Mc. Fall, teneinde Ierland met zijn zonderling Evangelie te gaan verlichten......

Hij bleef wie hij was, had ten slotte nergens meer iemand, die hem volgde of vertrouwde en is thans gestorven......

Kolennood.

De Heer K. schrijft aan boord van het s.s. „*Grotius*" aan het „*Soerabaya's Hbd.*" o.a. over de moeilijkheid voor de schepen om kolen op te doen Aldus was de „*Grotius*" genoodzaakt 1100 ton Ombilin kolen te Sabang in te nemen voor ruim zeventig duizend gulden. Het groote voordek van het schip tusschen „het vooruit" en het eetsalon van de eerste klasse was tot kolenbergplaats ingericht. Daar lagen een paar meters hoog de Ombilinkolen opgestapeld. Alleen Colombo kon 250 ton aanvulling geven. De Cardiffkolen deden zoowat honderd gulden per ton, tegen 30 gulden vóór den oorlog; de Ombilinkolen hadden prijzen van ongeveer twaalf en vijf en dertig gulden per ton. De heer K. voegt hieraan toe: „Men kan veilig aannemen, dat in deze tijden de hoofdmachinisten der groote vaartstoomers voor buitengewoon moeilijke opgaven staan en dat zij met het meeste overleg te werk moeten gaan, om, tegelijk zuinig werkend, uit de kolen te halen, wat er uit te halen valt, ten einde de plaatsen van bestemming te kunnen bereiken, nu van de groote kolenstations voorloopig maar weinig te verwachten valt. De indruk is algemeen, dat de kolenvoorziening nog wel eenigen tijd zeer precair zal blijven en dat het best mogelijk is, dat de geregelde mailvaartdieneten weer voor korteren of langeren tijd ontwricht zullen worden."

— Naar de „Denver Catholic Register" meldt, is Evan Morgan katholiek geworden. Morgan is de oudste zoon van lord Tredegar en 26 jaar oud, Hij maakte zijn studies te Eton en Oxford. Morgan is schilder en dichter; verscheidene zijner schilderstukken zijn geëxposeerd geweest in den Parijschen Salon, terwijl hij bovendien meerdere dichtbundels heeft uitgegeven. Het laatste jaar was Morgan verbonden aan het buitenlandsch persbureau bij de vredesconferentie.

Beveel u niet aan in de gunst van het publiek.
Overtuig het publiek van het belang dat het heeft om bij u te koopen.

IN DE KERK VAN DE H. ANNA

zal er a.s. Maandag om kwart over zes een gezongen H. Mis worden opgedragen om een goede reis af te smeeken voor den ZEerw. Pater Gijlswijk. De parochianen worden dringend uitgenoodigd hierbij tegenwoordig te zijn.

Eenige Parochianen.

Bekendmaking.

De verkoop van Zilveren, Gouden en Juweelen voorwerpen, beleend ter Spaar- en Beleenbank van 1sten **September 1918** t/m 31e **December 1918,** onder **No. 2983 W** t/m **No. 419 X** zal plaats hebben op Donderdag, den 11n Maart 1920 a. s. en volgende Donderdagen.

Belanghebbenden worden verzocht den verkoop te voorkomen, door de aanzuivering der verschuldigde interesten.

Curaçao, den 6 Maart 1920.

De Voorzitter
10 C. S. GORSIRA

UN TONICO GENERAL
TONIKEL
Y RECONSTITUYENTE
PARA ANEMIA, CLOROSIS, MALA NUTRICIÓN, TUBERCULOSIS, COREA, AMENORREA, NEURASTENIA, MAL DE BRIGHT Y CONVALECENCIA DE LA GRIPE, DE PULMONÍA Y DE FIEBRE TIFOIDEA.

JARABE de AMBROZOIN
PARA TOS BRONQUITIS TUBERCULOSIS LARINGITIS TOS FERINA LA GRIPPE Y ASMA
PREPARADO EN LOS LABORATORIOS DE LA "SALVITAE"

TONIKEL
ENRIQUECE LA SANGRE FORTIFICA LOS NERVIOS DA FUERZA, ENERGÍA Y VITALIDAD A LAS PERSONAS DÉBILES, ANÉMICAS Y NERVIOSAS
PREPARADO EN LOS LABORATORIOS DE LA "SALVITAE"

Photographische Inrichting.
Soublette et Fils,

HOFPHOTOGRAFEN
VAN

H. M. de Koningin der Nederlanden

BEKROOND

te Amsterdam 1883,
„ Antwerpen 1885,
„ Chicago 1893, en
„ Curaçao. Eerste Prijs Eeremedaille, 1904.
„ Brussel, 1910
Curaçao, Waterkant Otrabanda.

Como Noruega participa en la guerra.

Será coincidencia ó lo que se quiera, pero el hecho parece ser comprobado que el Aceite de Higado de Bacalao está teniendo mucho que ver con las fortunas de la guerrea. Durante los dos primeros años del conflicto europeo, Alemania le tomó a Noruega grandes cantidades de aquel precioso aceite y ganó terreno. Después que Inglaterra acaparó todo aquel producto, ha ido decayendo el poderío alemán debido a alimentación deficiente de sus tropas. Eso prueba a su vez cuán necesaria es la grasa para el cuerpo humano. Esta será sin duda, noticia de interés para los que tomamos la famosa EMULSIÓN DE SCOTT. 9

JARABE DE AMBROZOIN
TOS BRONQUITIS ASMA. LARINGITIS
JARABE DE
TOS FERINA TUBERCULOSIS AFECCIONES RESPIRATORIAS
AMBROZOIN
ALIVIA LA TOS Y LA RESPIRACION DIFICULTOSA. ESTIMULA LA EXPECTORACION, ALIVIA LA INFLAMACION, REPRIME LOS SUDORES NOCTURNOS, FORTALECE LA RESPIRACION Y DOMINA EL DESASOSIEGO.
JARABE DE AMBROZOIN
AMERICAN APOTHECARIES COMPANY, New York

SALVITAE
EL MEJOR SOLVENTE DEL ÁCIDO ÚRICO.
Salvitae
PARA GOTA, REUMATISMO Y AFECCIONES DE LOS RIÑONES Y VEJIGA.

Veranderbare Dotale Polissen.

De **Veranderbare Dotale Polissen** van de Colombiaansche Mutualiteits-Maatschappij omvat al de veroveringen van het hedendaagsche assurantie-wezen, in tijdperken van 10, 15, 20, 30 en 35 jaar, volgens onderstaand voorbeeld van iemand, die zich op 30 jarigen leeftijd eerst verzekerde bij dotale polis van 25 jaar voor eene som van $ 5000.—, zijnde de jaarlijksche, door hem te betalen premie $ 222.40.

Mocht de verzekerde vóór het 18e jaar, nadat de polis hem is verleend, komen te sterven, dat zal de familie of zullen de in het stuk aangewezen rechtverkrijgenden het verzekerde bedrag van $ 5000.— in gereed geld ontvangen, doch indien het overlijden van den verzekerde plaats heeft in het 18e jaar of later, dan zullen de ontvangsten aldus zijn:

18e	jaar	$ 5443.60
19e	„	„ 5962.30
20e	„	„ 6511.95
21e	„	„ 7096.20
22e	„	„ 7715. —
23e	„	„ 8372. —
24e	„	„ 9667.25
25e	„	„ 9802.50

Aangezien de accumulaties berekend worden tegen een samengestelden interest, hooger dan speciaal andere buitenlandshe verzekeringsmaatschappijen waarborgen, beveelt men hun aan, die voordeelige zaken wenschen te doen, een over dit polis-stelsel handelend prospectus te vragen ten kantore van de Mutualiteits-Bank, Agentschap van Curaçao.

Curaçao, 11 October 1919.

MUTUALITEITS-BANK.
AGENTSCHAP VAN CURAÇAO,

door de MUTUALITEITS-BANK te Bucaramanga, Colombia, op dit eiland opgericht.

Maatschappelijk kapitaal $ 500,000 Goud.

Het belast zich met:
a. den aan- en verkoop van wissels;
b, incasseeringen bij opdracht;
c. commissie-handel in 't algemeen;
d. de vertegenwoordiging van buitenlandsche handelshuizen;
e. de ontvangst en afzending van scheepsladingen.

Dit Agentschap, dat correspondenten heeft in de voornaamste steden van het Buitenland, waar er Banken zijn, neemt gelden a deposito in **Guldens, Pndn. Sterling, Peseta's** of **Francs** voor den termijn van niet minder dan een jaar, met voorafgaand advies van eene maand, een jaarlijkschen interest van **8** pCt toekennend.

Aangezien de directeur van dit Agentschap, de heer J. P. G. ECKER, terzelfdertijd gemachtigde-generaal van de Colombiaansche Mutualiteits-Maatschappij **Todos Para Todos** en van de Mutualiteits-Hypotheekbank van Bucaramanga, Colombia, is, die elk een kapitaal van $ **500,000 Goud** heeft, vertegenwoordigt het ook die twee ondernemingen, zich dientengevolge eveneens belastend met de verrichtingen, die ten deele hare voornaamste zaken onderscheidenlijk uitmaken, nl.:
f. de aanneming van verzekeringen op het leven, en
g. den verkoop van effecten.

23—26 Curacao, 1 October 1919.

De Nederlandsche Bank

vestigt er de aandacht op, dat de bij de FIRMA JOH. ENSCHEDE & ZONEN TE HAARLEM ontvreemde onafgewerkte biljetten van de coupures van fl 1000, fl 100 en fl 10 niet in hare kassen in betaling zullen worden aangenomen.

Deze biljetten waren, voor zoover de coupures van fl 1000 en fl 100 betreft, *ongeteekend*, terwijl die van fl 10 alleen voorzien waren van de *handteekening van den President.*

Deze biljetten zijn te onderscheiden aan de navolgende kenmerken:

Die van f 1000 aan den datum 10 Juni 1919.
„ „ f 100 aan de serieletters B. E. en den datum 13 October 1919.
„ „ f 10 aan de serieletter R. en den datum 22 October 1919.

GEEN BANKBILJETTEN, VOORZIEN VAN BOVENGENOEMDE KENMERKEN, ZULLEN DOOR DE NED. BANK IN CIRCULATIE WORDEN GEBRACHT,

De Administrateur van financiën,
PRAKKEN.